

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 6. In quo positus esse debet zelus, quem pro pœnitentium salute
habere debent Confessarii?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

tem, tunc percipere, cum eos juvare, & animabus ipsorum opem afferre possint.

che vengono per confessarsi, mà ne

pur mostrino con cenno ò parole, di ascoltarli mal volentieri: anzi faccino sì che i loro penitenti sappino, che essi sentono consolatione e piacere de simili fatighe per beneficio loro.

Secundò consistit in sufferendo patienter eorum rusticos, & agrestes modos, ignorantiam & imbecillitatem: Mementote, inquit sanctus Franciscus Salesius loco supra citato, miseros pœnitentes in initio Confessionis suæ, vos statim Patres vocare: proindèque vos habere debere paternum erga illos affectum, eos summo cum amore complectendo, rudem illorum indolem, ignorantiam, imbecillitatem, tarditatem, aliasque imperfectiones patienti animo ita tolerando, ut nunquam fatigari videamini, in iis adjuvandis, quandiu aliqua in iis superest spes emendationis: Secundum illud Divi Bernardi dictum: Pastores non fortes, sed infirmos curare debent: Fortes enim ex seipsis satisfaciunt, infirmi verò, debilesque ferendi sunt. Quocirca sicut Filius prodigus, licet redierit omninò nudus, sordidus, & putridus à porcis, bonus tamen Pater eum amplectitur suaviter, osculatur, & præ gaudio lacrymatur, quia Pater ejus erat, & Patres erga suos liberos teneri esse solent.

Quæst. 6. In quo positus esse debet zelus, quem pro pœnitentium salute habere debent Confessarii?

Resp. Tribus potissimum zelum suum demonstrare debent. Primò in ardenti desiderio propriæ perfectionis, ut efficacius ad aliorum salutem procurandam incumbere possint.

Confessarius, inquit sanctus Carolus, in Instructionibus ad Confessores, qui vero animarum zelo ardet, easque ad Christianas virtutes promoverè studet, & iis salutaria tra-

S. Carol. Instruct. Confess.

Anzi il zelante Confess.

fore e desi-
deroso di a-
jurar l'ani-
me, e d'in-
dizzarle nel-
le virtù Cris-
tiane, e dar-
gli remedii
spirituali per
uscir dal pec-
cato, e inse-
gnarli a co-
noscere le as-
tutie del ne-
mico della
nostra salu-
te, e final-
mènte di spo-
gliare il pe-
nitente dall'
huomo vec-

chio e vestirlo del novo, e formare in esso un Cristiano per-
fetto; non si deve contentare di andar ad amministrare questo
Sacramento senza peccato mortale: mà conoscendo, che per i
sopradetti effetti importa molto praticar prima in se stesso
quel che desidera in altri, perche piu movono gli esempi che
le parole, ne si puo bene insegnar ad altri la virtù che non si
hà. Per tanto deve haver grandissimo desiderio di profetione
propria.

S. Leo. Epist.
30. ad Ra-
vennum A-
relarensis
Episc.

Secundò debent ostendere zelum in magno
veri rectique amore, quia ut ait sanctus Leo
Papa: *Verus recti amor in semetipso habet, &
Apostolicas auctoritates, & Canonicas sanc-
tiones.*

S. Aug. lib.
De Past. tom.
2.

Hic veritatis amor, debet ipsos impellere,
ut contentur Fidelium vitam præceptis Christi
conformem efficere sine ulla adulatione, me-
mores illius dicti sancti Augustini: *Quòd si fe-
cerimus, non verba Dei, non verba Christi
dicentes, sed nostra, erimus Pastores nosme-
tipos pascentes, non oves.*

Consistit etiam hic zelus in Christiana Spi-
ritus libertate quæ Confessores elevans super

De Sacram. Pœnit. Cap. XI. 177

omnes mundi promissiones, & ruinas, ipsos
monet ad unicè quærendum gloriam Dei & sa-
lutem animarum, & ita ad agendum fortiter.
Sì, ut ait sanctus Cyprianus: *Aperiendum vul-
nus est & secundum: vociferetur & clamet
licet, & conqueratur ager impatiens per dolo-
rem; gratias aget postmodum, cum seperit
sanitatem.* Et ut ait Divus Augustinus: *Non
audit Medicus ad voluntatem, sed audit ad
sanitatem.* Et sanctus Hieronymus, *cum cle-
menti crudelitate non parcat Medicus, ut par-
cat: savit, ut misereatur.*

Sacerdos Dei, inquit sanctus Cyprianus:
*Evangelium tenens, & Christi præcepta custo-
diens, occidi potest, vinci non potest.* Cujus
quidem rationem affert Divus Augustinus his
verbis: *Non itaque calcatur ab hominibus
qui patitur persecutionem: Sed qui persecutio-
nem timendo infatuatur. Calcari enim non
potest, nisi inferior; sed inferior non est, qui
quamvis corpore multa in terra sustineat, cor-
dè tamen fixus in celo est.* Et qui veritatem
Evangelii minimè deserit, ut depravatis homi-
num moribus faveat.

Hæc certè Christiana constantia, & animi
imperterriti fortitudo verè Apostolica, confi-
derari potest tanquam una ex dotibus, quali-
tatibusque Confessario magis necessariis; cum
sive illa periculum sit ne in Pœnitentiæ Tri-
bunali plura fiant, pœnitentibus non minùs
quàm Confessario nociva; eò magis quod hu-
milis animi demissio, quam ut plurimum præ-
se ferunt pœnitentes, dum etiam se in Confes-
sarii probitate, charitatèque confidere testan-
tur, & affectuosæ supplicationes quibus uti
solent, multùm movent, & à justâ sententiâ
sensim decedere, eisque non ingrata dicere
suadent, & quasi cogunt Confessarium, quem

S. Cypri. serm. 4.
de Lapsis.

In Exposit. 28.
in Psalm. 21.

S. Hieron. E-
pist. 147. ad
Amandum
Presb. in fin.

Lib. 1. Epist.
3. ad Corne-
lium.

S. Aug. lib.
1. de Serm.
Dom. in moni-
te. cap. 6.

sola justitiæ, & obligationis Ministerii sui ratio potest stabilem, constantemque reddere, contra secretam & intimam propensionem, quæ nos in talibus circumstantiis, ad non displicendum impellit.

Sanctus Joannes Chrysoftomus, iis qui illum in similibus ad condescendum impellere fatagebant, constanter respondebat: *Cum ad Christi Tribunal judicandus astitero, non estis mihi præsto futuri, nec mihi quidquam profuturus est vester in me amor, in ratione quam tam formidoloso judici sum redditurus.*

S. Chrysoff.
Hom. 7. in
cap. 3. Ep. ad
Colloff.

Cardinalis
Denoff. In-
struct. Pastor.
pag. 12.

Questa fortezza confis-
te principal-
mente nell'
ammonire,
ove è il bi-
sogno, senza
alcun rispet-
to: nell'ado-
prare rime-
dii salute-
voli al peni-
tente ancor
che amari:
Nell'obliga-
re alle resti-
tuzioni della
robba e della
fama; alla
compensa-
zione de dâ-
ni fatti; alla
remozione
dele cose
che lo colti-

tuiscono nell'occasione che al peccatore fossero utili ò necessa-
rie, quanto sono all'huomo l'occhio, la mano, ed il piede,

Hanc animi constantiam seu fortitudinem, in praxim deduci optat Cardinalis Denoff, in admonitionibus necessariis pœnitentibus, sine humano respectu faciendis: ut etiam in eligendis salutaribus animæ remediis, etiamsi amara quandoque videantur: Dum præterea necesse est obligare pœnitentes ad restitutionem bonorum, vel etiam famæ, ad damnorum compensationem, ad renunciandum in his rebus vel personis, quæ occasionem peccati proximam constituunt, etiamsi ita sint utiles vel necessariae peccatori, ut oculus, manus, & pes, juxta Salvatoris doctrinam. Dum etiam imponendæ sunt Pœnitentiæ convenientes juxta Ecclesiæ mentem.

Dum autem Confessarii in hac animi constantia deficiunt, id oritur ex desiderio quod habent hominibus placendi, quod desiderium si evelli posset, & eradicari à corde Ministrorum Ecclesiæ, mundus, juxta sanctum Chrysoftomum, à vitiis purgaretur: *Tolle, inquit, hoc vitium à Clero, ne velint hominibus placere, & omnia vitia refecantur.*

De Sacram. Pœnit. Cap. XI. 179

secondo la dottrina di Giesu-Cristo. E nell'imporre penitenze convenienti, e conformi, alla mente della Chiesa. Il difetto di tale vigorosa condotta ne Confessori, procede dal desiderio che hanno di piacere a gli huomini, il quale se si potesse fradicare dà i cuori de Ministri della Chiesa, il mondo, secondo san Crisostomo, sarebbe purgato da vizii.

Quæst. 7. Licet-ne Confessario aliquibus in casibus confessionem revelare ad salutem pœnitentis procurandam?

Resp. Huic difficultati respondet Divus Thomas cum ait: *Respondeo dicendum, quòd in nullo casu licet revelare Confessionem, nec verbo, nec factò, nec nutu, nec aliquo signo licet facere; quia est sacrilegium. Nam ita est in Sacramentis nova Legis, quod efficiunt quod figurant: effectus autem Pœnitentia est occultatio peccatorum ab oculis Dei viventis; & hac occultatio significatur per secretum Confessionis, & ideo sicut prophanaret Sacramentum, qui conficeret Corpus & sanguinem Christi de alio quàm de pane & vino; ita esset revelans sacrilegus.*

Et Canone Omnis utriusque sexus Concilii generalis Lateranensis dicitur: *Quoniam qui peccatum in pœnitentialem iudicio sibi detectum præsumpserit revelare, non solum à Sacerdotali Officio deponendum decernimus, verùm etiam ad agendum perpetuam Pœnitentiam in arctum Monasterium detrudendum.* Idem decreverat sanctus Gregorius ut habetur in Canone Sacerdos. De Pœnitentia, dist. 6.

Quæst. 8. Potest-ne Confessarius cum licentia pœnitentis, ea declarare, quæ in Confessione percepit?

Resp. Certum est eum posse, cujus rationem affert Divus Thomas, dum ait, *Respondeo dicendum quòd duo sunt propter quæ Sacerdos dicitur peccatum occultare. Primum & princi-*

S. Th. quodlib. 1. art. 16.

Cap. Omnia De Pœnit. & remiss.

S. Tho. in 4. sent. dist. 21. q. 3. art. 2. in corp.